

מסכת שבועות

פרק ה משנה ה

גִּבְתָּ אֶת שׁוּרִי, וְהוּא אֹמֵר לֹא גִבְתָּי, מִשְׁבִּיעַךְ אָנִי, וְאָמַר
אֱמֹן, חֵיב. גִּבְתָּי אֲבָל לֹא טִבַּחְתִּי וְלֹא מָכַרְתִּי, מִשְׁבִּיעַךְ אָנִי,
וְאָמַר אֱמֹן, פָּטוּר. הֵמִית שׁוֹרְךָ אֶת שׁוּרִי, וְהוּא אֹמֵר לֹא
הֵמִית, מִשְׁבִּיעַךְ אָנִי, וְאָמַר אֱמֹן, חֵיב. הֵמִית שׁוֹרְךָ אֶת עֶבְדִּי,
וְהוּא אֹמֵר לֹא הֵמִית, מִשְׁבִּיעַךְ אָנִי, וְאָמַר אֱמֹן, פָּטוּר. אָמַר
לוֹ, חֲבַלְתָּ בִּי וְעָשִׂיתָ בִּי חֲבוּרָה, וְהוּא אֹמֵר לֹא חֲבַלְתִּי וְלֹא
עָשִׂיתִי בָּךְ חֲבוּרָה, מִשְׁבִּיעַךְ אָנִי, וְאָמַר אֱמֹן, חֵיב. אָמַר לוֹ
עֶבְדֹּךָ, הִפַּלְתָּ אֶת שְׁנֵי וְסָמִיתָ אֶת עֵינַי, וְהוּא אֹמֵר לֹא הִפַּלְתִּי
וְלֹא סָמִיתִי, מִשְׁבִּיעַךְ אָנִי, וְאָמַר אֱמֹן, פָּטוּר. זֶה הֶכְלָל, כָּל
הַמְשָׁלִם עַל פִּי עֲצָמוֹ, חֵיב. וְשֹׂאֵינוֹ מְשָׁלִם עַל פִּי עֲצָמוֹ, פָּטוּר:

